

Ова извршна функција аутономије је самостална мада се аутономним јединицама могу и делегирати одређене административне функције које су у надлежности државе или централне власти (као у Шпанији или Италији). Иако је аутономија самостална у сфери извршења, ова њена функција може да буде више или мање ограничена од стране централне државне власти или подвргнута њеном надзору. То је случај са аутономним заједницама у Шпанији (али и Италији, Португалији и сл.) где Влада именује делегата који управља администрацијом на територији аутономне заједнице и даје инструкције за рад органа аутономних заједница (с тим да контролу над радом ових органа врши и уставни суд) или са Аландским острвима на којима функционишу и одређени управни органи Републике Финске који извршавају (примењују) прописе из области безбедности, пореза, царина, пошта, телекомуникација и др.

3. НАСТАНАК И РАЗВИТАК АУТОНОМИЈЕ У СРБИЈИ

Аутономије су настале као део уставног уређења социјалистичке Србије и установљене су и гарантоване још Уставом ФНРЈ од 1946. год. а посебно Уставом НР Србије од 1947. год. Од тада па до данас на територији Србије постоје и одржавају се две аутономне јединице са својим специфичностима иако су током свог развика претрпеле одређене промене које су битно утицале на њихов правни и политички статус. Те две аутономне јединице су покрајине Војводина и Косово и Метохија (ова друга се првобитно звала Косовско-Метохијска област). Оне су од почетка добиле статус политичко-територијалних једница који је драстично нарушен (уставном реформом с почетка 70-тих година XX века) успостављањем једног нетипичног модела аутономије који није имао узора у теорији и упоредној политичкој пракси.

Војводина је историјским развикам још од XVII века добијала карактеристике посебне економске и друштвене структуре са израженим националним и културним специфичностима да би у новијој историји та идеја и о њеној аутономији добила јачи подстицај у току народноослободилачког рата против фашизма и успешно изведене социјалистичке револуције на тлу Прве Југославије. И на Косову и Метохији се развила аутономија захваљујући националној специфичности и постојању албанске (шиптарске) заједнице која је почев од прве а нарочито друге Југославије била све бројнија и доминантнија у односу на тамошње Србе и Црногорце. Но у Србији има (и одувек је било) и